

AIGUAFREDA

La Casa Consistorial d'Aiguafreda et desplaça a un altre segle. Qui hi entra és rebut pels reis (gegants, òbviament). Un conserge, amb un català recentment normalitzat, assenyala on són les cadires d'espera. Una mosca xarpada al vidre de la porta, deixa anar ofecs d'agonia, potser es tracta d'un suïcidi per impotència. Al seu costat, on morirà irremeiablement, hi ha un rètol que diu: "Fes-ho en català. No et quedis fora de joc."

Dins d'un jersei de màniga curta, grassonet i dolç com obliga el seu ofici de pastisser, Ramon Mir, amb un anecdotari personal que ens deixarà sense cintes de gravació, no espera les preguntes. **Ser alcalde m'ha portat disgustos amb la família, amb veïns als quals has dit "no" i, fins i tot, amb el meu partit. Cap administració valora la nostra tasca. Quan toques les grans esferes trobes comprensió, però quan coneixes els càrrecs intermitjos, veus que continua en vigor l'esperit funcional.**

A les vuit en punt sonen els rellotges de paret del poble. Alguns d'ells són a cases plenes d'accents barrejats. Són els senyals de la immigració de fa uns anys. **Els fills de la gent vinguda de fora són més catalanistes que nosaltres. No hi ha cap problema. Val a dir que algunes de les millors satisfaccions les he rebut de gent no nascuda aquí. Mira, jo si pogués, demanaria la independència per a Catalunya, però, compte, amb tots els que hi som. Aquí hi hem de cabre tots. De totes maneres, crec que si hi hagués un referèndum en aquest sentit, la gent triaria, com a fórmula, una nació dintre d'un estat federal.**

Passen tres noietaes amb bata de "cole" i l'esmozar a les mans, els seus cossos encara badallen, encara fan olor de llençol calent. Un gall i el motor d'algun cotxe posen el dia al seu lloc. També el màxim representant d'un municipi ha de ser-hi, al seu lloc. **Un alcalde ha d'anar a tots els enterraments i a cap casament, és a dir, ha d'estar al costat de la necessitat, però no ha d'anar a figurar.**

Garcia Márquez ha confessat que el més important que va aprendre a fer després dels quaranta anys va ser a dir "no" quan és que no.

Ramon Mir és de la mateixa escola que l'escriptor. **Hi ha gent a qui tinc molesta perquè no han aconseguit econòmicament allò que ells volien. No sempre es pot dir "s'" a tot. Encara queden cacics de difícil eradicació.**

Conviure amb gent que inspira el mateix aire que tu de forma diferent és democràticament lògic, correcte i sa, però no sempre fàcil. Una única resposta no contesta totes les preguntes, ni dóna satisfacció a una realitat plural. **No es pot abaixar la guàrdia. Si ho fas, dónes la raó a grups que no la tenen. Però, vaja, encara que tingui adversaris, crec que he assolit una imatge prou maca com a alcalde de carrer.**

El gran repte d'Aiguafreda és atreure el turisme. **Llevat del problema d'aigua que hem patit aquest any, la gent que vingui a visitar-nos hi trobarà de tot. En aquest sentit, hem aconseguit que la gent s'aturi aquí, de manera que trobin en el nostre poble una mena d'àrea de serveis de la N-152, on quedin totes les seves necessitats cobertes. Hem fet el dispensari, el casal d'avis, estem acabant el pavelló, tenim tres ambulàncies, un servei de grua i un telèfon municipal que funciona les vint-i-quatre hores del dia. No tenim guàrdies, només vigilants i des de fa més de trenta anys, l'Associació de la Sardana no ha deixat perdre mai la dansa de la nostra terra. Amb els gegants i els capgrossos hauríem de fer un capítol apart. Hem guanyat molts premis.**

Cotó cent per cent. L'etiqueta la cusen amb fils plens d'orgull. **La indústria més important que tenim és la tèxtil, i tenim, també, empreses del ram metal·lúrgic. I s'ha de dir que les dones d'Aiguafreda fan les millors tovalloles del món.**

L'alcalde d'Aiguafreda es defineix com un cridaner. **Les coses les lluito fins al màxim. Em barallo amb tothom.** L'única sentència per a aquesta confessió només la pot posar Sòfocles: "Només el temps pot revelar-nos l'home just; al pervers se'l coneix en un dia". Ramon Mir ja porta tretze anys a l'alcaldia.

Ramon Mir Sala - Aiguafreda - 2.090 hab. (el Vallès Oriental)